

det andet Things ærede Ordfører, der er en anerkendt Jurist. Den Sidstomtalt har i Landsthinget udtrykkelig udtalt den Opfattelse, som jeg har gjort gjældende her i Dag. Jeg har ikke sagt, at jeg gjorde denne Opfattelse absolut gjældende, men jeg har kun sagt, at den var gjort gjældende, og at jeg, for saa vidt den maatte anses for at være en rigtig Opfattelse, vilde anses for at være en rigtig Opfattelse, vilde anses for at være overordentlig uheldigt, om disse Udtryk blev staaende. Det vilde derfor have været baade mere hensigtsvarende og en Del kjønnere, om det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds virkelig havde oplyst den Paastand, som dette ærede Medlem fremkom med, thi med Paastande kan man ikke overvinde Nogen. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse et Citat af Landsthingets Ordfører denne Sag vedkommende. Den ærede Landsthingsmand siger: „Jeg har ved forrige Behandling tilladt mig at antyde, at jeg ansaa den i § 6 opstillede legale Fiktion for absolut. Den gjælder uden nogen Betingelse, ligegyldigt om Tredemand har iagttaget Alt, hvad der fornuftigvis kan forlanges af ham, at han skal iagttage. Jeg spørger nu altsaa, om han i det Tilfælde, som her er under Dmtale, altsaa for at bruge et Udtryk, der er faldet før, hvor en Person kommer og melder sig til ham som en fri Arbejder, kan trygt afviescere derved, eller om han falder ind under § 6, saafremt det opdages, at der eksisterer en Skudsmaalsbog med en Paategning. Det er min Mening, at i hvor god Tro Tredemand end har været, saa falder han dog ind under Fiktionen ifølge § 6, som den foreligger, naar han sætter Lyndet, og ifølge § 6, som den vilde blive forandret ved Vedtagelsen af Vædringsforslaget, ogsaa naar han tager det bundne Lynde i Arbejde.“ Dette Sidste er der her ikke Tale om, eftersom det omtalte Vædringsforslag ikke blev vedtaget. Det forekommer mig altsaa, at der, naar der staar to saa bestemte modsatte juridiske Opfattelser imod hinanden i en Sag som denne, hører noget Andet til end Paastande om Misforstaaelser, for at klare, hvad der egentlig er Sammenhængen. Det var alene for at faae en saadan afgjørende Grund for den ene eller den anden Opfattelse, at jeg før yttrede mig derom, thi det er tydeligt, at der, for saa vidt Ordene blive staaende og Loven kommer ud, vil være Jurister, Dommere her i Landet paa hver Side, saaledes, at Opfattelsen nogle Steder vil være den, at § 6 i visse Tilfælde ikke er anvendelig, hvorimod Andre opfatte den saaledes, at den er anvendelig. Jeg har nu hørt, at det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Nimstad) er af samme Opfattelse som den ærede Justitsminister, nemlig, at den i disse nærmere berørte Tilfælde ikke er anvendelig; men da det er faktisk, at en Jurist og Dommer i Landsthinget har gjort den modsatte Anskuelse gjældende, forekommer det mig dog rimeligt, at man forlanger,

at der i Lovforslaget mægles mellem disse Opfattelser, saaledes, at det er utvivlsomt, hvilken der er den rette efter Loven. Det er for at fremme dette, at jeg har tilladt mig at tage Ordet baade første og ogsaa særlig nu anden Gang. Jeg lægger saa stor Vægt paa dette Forhold, at det ikke vil være mig muligt at stemme for denne Lov, dersom det ikke bliver præciseret, inden den bliver færdig, hvilket der er hvilket. I modsat Fald vil jeg absolut stemme imod den.

Justitsministeren (Melleman): Jeg skal ved de Bemærkninger, jeg nu agter at gøre, tillade mig fornemlig at dvæle ved de Forandringer, som Lovforslaget er undergaaet i det andet Thing. — Med Hensyn til de Bemærkninger, som referere sig til Lovforslaget, saaledes som det blev vedtaget i dette Thing ifjor, skal jeg ogsaa yttre enkelte Ting, men dog i saa Henseende iagttage større Korthed, idet jeg ikke tror, at man let nogenstunde vil komme til Ende med et Arbejde af denne Natur, naar man saaledes bestandig vil blive ved at gjenoptage Spørgsmaal om Redaktionen og deslige af et Lovforslag, som er vedtaget baade af dette og af det andet Thing. Disse Spørgsmaal have nemlig den Egenskab, at der, om jeg maa udtrykke det saaledes, ikke er nogen Ende paa dem; der gives jo ikke den Lov, som man ikke paany kan tage for og overveie fra det Synspunkt, om Dette eller Hint ikke kunde være tydeligere og deslige.

Svad angaar de Forandringer, der ere foregaaede i Lovforslaget, saa dvælede den ærede Folkethingsmand for Københavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) først ved den Forandring, der var foregaaet i § 1, og som jo bestaar deri, at medens det oprindelig var foreslaaet af Regeringen og ogsaa her blev vedtaget, at der kun skulde eksistere en lovbestemt Kontrol med Fæstemandsinstitutionen i Købstæderne og i et Belte omkring disse af en Miles Brede, blev det i Landsthinget vedtaget, at denne Kontrol med Fæstemandsinstitutionen skulde udvides til hele Landet, saaledes at der altsaa lige saa lidt paa Landet som i Købstæderne kunde eksistere Fæstemænd, der ikke vare ansatte paa den i Loven foreskrevne Maade, som ikke vare underkastede den i Loven foreskrevne Kontrol, og som ogsaa eventuelt kunde afskediges paa den i Loven foreskrevne Maade. Spørgsmaalet om, hvorvidt dette er rigtigt eller ikke, synes jeg hovedsagelig maa bero paa et Skjøn over, om der nu for Tiden findes saa mange Fæstemænd paa Landet, og om det hele Fæstemandsvæsen ude paa Landet for Tiden drives i et saadant Omfang, at der er nogen særlig Grund til at etablere en Kontrol dermed. Dette var en Ting, om hvilket jeg i det andet Thing erklærede, at jeg egentlig ikke kunde have nogen særdeles bestemt Mening; thi det beror jo paa et Skjøn, som væsentlig maa sættes i Forhold til Kjend-